

znění ex. ř., t. j. byla by musela uvést skutečnosti, jež činí pravděpodobným, že by odklad mohl ohrozit její uspokojení. Ani to však žalovaná neučinila, neboť ve svém návrhu učiněném při ústním jednání dne 9. září 1936, aby žalobkyni bylo uloženo složit jistotu, poukázala jen na to, že žalobkyně je tchýní dlužníkovou, a jenom k odůvodnění dalšího eventuálního návrhu, aby povolený odklad exekuce byl zrušen, přednesla, že utrpí odkladem exekuce těžko nahraditelnou majetkovou újmu, aniž ovšem uvedla skutečnosti, které by činily pravděpodobným ohrožení jejího uspokojení. Rekursní soud tudíž nepochybil, zamítl-li návrh žalované na složení jistoty žalobkyní.

Čís. 15943.

Živnost autodopravní jest i za platnosti zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. živností koncesovanou; k jejímu nabytí není potřeba průkazu zvláštní způsobilosti a nepodléhá proto ustanovení druhé věty 1. odst. § 341 ex. ř.

(Rozh. ze dne 19. března 1937, R I 319/37.)

Soud první stolice zrušil k návrhu povinného exekuci povolenou zabavením a vnučenou správou živností autodopravní provozované povinným, maje za to, že se zřetelem na § 3 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. jest řečenou živnost pokládati za koncesovanou, k níž se vyžaduje zvláštní způsobilost, a že jest tedy exekuce na ni podle § 341 ex. ř. nepřijatelná, ježto povinný neprovozuje živnost tu s více než 4 pomocnými silami. Rekursní soud zamítl návrh na zrušení exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle § 1 zákona ze dne 12. dubna 1935, č. 77 Sb. z. a n., nabytí až na výjimky ustanovené v § 107 a níže uvedeném odstavci šestém § 55 účinnosti dnem 1. července 1935, jest doprava osob nebo nákladů, ať pravidelná, neb nepravidelná, provozovaná po živnostensku motorovými vozidly živností koncesovanou. Podle § 3 řeč. zákona musí žadatel o koncesi prokázati: a) osobní spolehlivost co do provozu této živnosti, c) že dosáhl věku alespoň 24 let, s výjimkou připuštěnou v druhé větě tohoto odstavce, d) státní občanství republiky Československé a bydliště v tuzemsku s výjimkou přípustnou jen v případech reciprocity. S působností od 1. července 1938 (§ 55, odst. 6, zák. č. 77/1935 Sb. z. a n.) bude musiti žadatel o koncesi prokázati podle § 3, lit. b) také nejméně tříletou praxi řidičskou. Kromě požadavků určených v § 3 řečeného zákona jest třeba pro udělení koncese prokázati též, že byly splněny náležitosti uvedené v §§ 3 až 6 zákona ze dne 26. března 1935, č. 81 Sb. z. a n. o jízdě motorovými vozidly a se zřetelem na § 18 zák. ze dne 12. dubna 1935, č. 77 Sb. z. a n. též splnění podmínek stanovených v živnostenském řádu, pokud nejsou již obsa-

ženy v požadavcích v § 3 zák. č. 77/1935 Sb. z. a n. Dále nesmí tu býti některý z důvodů uvedených v § 6 uvedeného zákona, pro který nesmí býti koncese udělena. Musí tedy pro udělení koncese býti splněny všeobecné požadavky §§ 2 až 9 živnostenského řádu (§§ 2 až 9 živnostenského zákona) pro nastoupení živnosti vůbec co do svéprávnosti a žadatelova povolání nebo služby a svrchu dotčené zvláštní požadavky zákona č. 77/1935 Sb. z. a n. a zákona č. 81/1935 Sb. z. a n. Živnost autodopravní i nyní jest živností koncesovanou, ale v § 23, odst. 1 živn. ř. nejsou uvedeny živnosti dopravní, jmenované v § 15 č. 3 a 4 živn. ř., není tudíž k ní potřebí průkazu »zvláštní způsobilosti« v řečeném zákonném předpisu stanovené. Způsobilost v tomto smyslu nelze ovšem zaměňovati s průkazem způsobilosti řídití motorové vozidlo. Ale ani určité stáří (věk 24 let), ani státní občanství nejsou »zvláštní způsobilosti« ve smyslu § 341 ex. ř. a není jí ani »osobní spolehlivost« uvedená v § 3, písm. a) zák. č. 77/1935 Sb. z. a n., neboť řečená vlastnost má míti každá osoba, která se o koncesi uchází, třebaže nenabyla zvláštních odborných znalostí. Za nyní platného práva není tedy živnost autodopravní ani takovou živností koncesovanou, k jejímuž nabytí by bylo potřebí zvláštní způsobilosti, ale není ani živností řemeslnou, jež jsou v § 1 živn. ř. přesně vypočteny, a exekuce na ni nepodléhá proto ustanovení druhé věty, prvního odstavce, § 341 ex. ř. Ustanovení odstavce čtvrtého § 7 zákona ze dne 12. dubna 1935, č. 77 Sb. z. a n., podle něhož lze na živnost autodopravní vésti exekuci vnucenou správou nebo exekučním propachtováním koncese, určuje pouze způsob, jakým jest exekuci provésti, je-li podle platných zákonných ustanovení v konkrétním případě přípustná. Nezáleží tedy na tom, s kolíka pomocníky dlužník autodopravní živnost provozuje.

Čís. 15944.

Stát neručí za škodu způsobenou usmrcením aktivního vojáka při výkonu služby vojenské.

(Rozh. ze dne 19. března 1937, Rv I 689/35.)

Proti žalobě na náhradu škody, vzniklé žalobci usmrcením jeho syna — aktivního vojína — prý při úpravě důstojnického tenisového hřiště, namítl žalovaný stát mimo jiné i nepřípustnost pořadu práva. Nižší soudy, nevyhověvše této námitce, ve věci samé žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Podle tvrzení žaloby obdržela technická rota pěšího pluku rozkaz, aby v sadech, přenechaných důstojnickému sboru posádky k užívání, vysekala několik stromů a žalobcovu synu bylo nařizeno, aby dohlédl na mužstvo, pověřené provedením této práce, při které byl odseknutou silnou větví udeřen do hlavy a usmrcen. Z uvedeného přednesu plyne, že šlo o výkon vojenský, k němuž byl syn žalobcův určen nadřízeným velitelem, a že z tohoto výkonu jest nárok na náhradu škody vyvozován. Jde tu tudíž o výkon veřejné moci